

บันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย

เรื่อง แนวทางการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการโกดังรับฝากสินค้าหรือศูนย์กระจายสินค้า
ซึ่งมีการให้บริการเก็บสินค้าอุปโภคบริโภคและขนส่งเพื่อกระจายสินค้าไปยังร้านค้าต่างๆ

องค์การบริหารส่วนตำบล A มีหนังสือที่ ปท ๗๑๕๐๕/๗๒๙ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงผู้อำนวยการกองกฎหมาย กรมอนามัย เพื่อขอหารือการประกอบกิจการศูนย์กระจายสินค้า เข้าข่ายกิจการที่ต้องขออนุญาตตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล A ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบการประกอบกิจการของบริษัทเอกชน ก. ซึ่งยื่นขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทโกดังสินค้า โดยปรากฏข้อเท็จจริงพบว่า บริษัท ก. ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาคารคลังสินค้า เก็บสินค้าอุปโภคบริโภคหลายชนิด โดยเฉพาะสินค้าสำหรับบริโภคบรรจุกระป๋องที่บรรจุลงหีบห่ออีกชั้นหนึ่ง โดยอาคารคลังสินค้าของ บริษัท ก. สร้างบนที่ดินของ บริษัท ข. ที่ให้เช่าที่ดินเปล่าแก่ บริษัท ก. โดยบริษัท ข. ว่าจ้างให้บริษัท ก. เป็นผู้เก็บสินค้าดังกล่าว เพื่อขนส่งสินค้านั้น (ศูนย์กระจายสินค้า) ไปตามสถานที่ต่างๆ ตามที่บริษัท ข. ว่าจ้าง โดยเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนตำบล A พิจารณาแล้วเห็นว่าการประกอบกิจการดังกล่าวของบริษัท ก. ไม่เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทโกดังสินค้า เนื่องจากเป็นเจ้าของอาคารเองและมีรายได้มีรายได้จากการให้เช่าโกดังสินค้านี้ดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามบริษัท ก. มีรายได้จากการรับเก็บสินค้าให้แก่บริษัท ข.

ประเด็นข้อหารือ

ข้อหารือ ๑ : ความเห็นของ องค์การบริหารส่วนตำบล A ที่พิจารณาว่า บริษัท ก. ไม่เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทโกดังสินค้า ถูกต้องหรือไม่อย่างไร

ข้อหารือ ๒ : บริษัท ก. เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในประเภทอื่นใดหรือไม่อย่างไร

ข้อหารือ ๓ : หากบริษัท ก. ไม่เข้าข่ายต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จะมีแนวทางการควบคุมการประกอบกิจการในลักษณะนี้หรือไม่อย่างไร

ความเห็นในประเด็นข้อหารือ

กรมอนามัย ได้พิจารณาข้อหารือและวิเคราะห์ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็น ดังนี้

จากการประสานงานกับ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล A เพื่อสอบถามข้อมูลข้อเท็จจริงเพิ่มเติม พบว่า บริษัท ก. สร้างอาคารหรือโกดังสำหรับเก็บสินค้าอุปโภคบริโภคหลายชนิด โดยเฉพาะสินค้าสำหรับบริโภคบรรจุกระป๋อง ขนม และผลิตภัณฑ์นมจากสัตว์ ซึ่งบริษัท ข. ว่าจ้าง ให้บริษัท ก. เป็นผู้เก็บสินค้าและกระจายสินค้านี้ดังกล่าวไปตามสถานที่ต่าง ๆ ทั้งนี้ บริษัท ก. ไม่ได้มีรายได้จากการให้เช่าโกดังสินค้านี้ดังกล่าว แต่มีรายได้จากการให้บริการรับเก็บสินค้าหรือรับฝากสินค้าและกระจายสินค้าให้แก่ บริษัท ข.

ความเห็นในประเด็นข้อหารือที่ ๑ ข้อหารือที่ ๒ และข้อหารือที่ ๓ : การพิจารณาขอบเขตความหมายของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีหลักในการประกอบการพิจารณา ๒ ส่วน คือ ๑) พิจารณาจากคำหรือข้อความตามตัวบทกฎหมาย โดยคณะกรรมการสาธารณสุขได้วางแนวทางไว้ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเป็นกฎหมายอาญาที่มีบทกำหนดโทษปรับหรือจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น จึงต้องตีความตัวบทกฎหมายอย่างเคร่งครัด และ ๒) พิจารณาจากลักษณะของกิจกรรมหรือการกระทำที่มีความเสี่ยงและอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงาน ลูกค้า ชุมชน

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๕๙๖๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งกรมอนามัยมีถึง องค์การบริหารส่วนตำบล A

หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่หาหรือมาดังกล่าวข้างต้น สามารถพิจารณาได้ดังนี้

๑) พิจารณาจากคำหรือข้อความตามตัวบทกฎหมายของการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท ๑๓ (๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า ซึ่งมีขอบเขตความหมาย หมายถึง สถานที่ที่ทำการให้บริการเช่าโกดังสำหรับเก็บสินค้าหรือรับฝากสินค้าโดยผู้ประกอบกิจการมีรายได้จากการให้เช่าโกดังดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่รวมถึงคลังสินค้าหรือสถานที่ที่เก็บสินค้าของตัวเอง การประกอบกิจการทำเทียบเรือสินค้า และไม่รวมถึงกรณีจัดสถานที่ไว้ให้บริการรับฝากตู้คอนเทนเนอร์ ซึ่งมีลักษณะการนำตู้คอนเทนเนอร์มาวางไว้ในพื้นที่โล่ง

๒) พิจารณาจากลักษณะของกิจกรรมหรือการกระทำที่มีความเสี่ยงและอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติงาน ลูกค้า ชุมชน หรือสิ่งแวดล้อม เห็นว่า เป็นกิจการที่มีความเสี่ยงผลกระทบต่อสุขภาพและอาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยในบริเวณใกล้เคียงได้ กล่าวคือ หากสถานที่ตั้งของสถานประกอบกิจการไม่เหมาะสม เช่น ตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชน โรงเรียน เมื่อมีการประกอบกิจการแล้วส่งเสียงดัง อาจรบกวนการดำรงชีวิตประจำวันของผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงได้ และในกระบวนการขั้นตอนหรือกิจกรรมการดำเนินงานนั้น หากมีการดำเนินงานไม่ถูกสุขลักษณะอาจก่อให้เกิดฝุ่นละออง กลิ่นเหม็น และสารเคมีต่าง ๆ รวมทั้งอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุหรือเกิดอัคคีภัย หรืออาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์พาหะนำโรคได้ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาจากคำหรือข้อความตามตัวบทกฎหมายประกอบกับผลกระทบหรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการของบริษัท ก. ที่ได้มีการสร้างอาคารหรือโกดังสำหรับเก็บสินค้าอุปโภคบริโภคหลายชนิด โดยเฉพาะสินค้าสำหรับบริโภคบรรจุกระป๋อง ขนมน และผลิตภัณฑ์นมจากสัตว์ ซึ่งบริษัท ข. ว่าจ้างให้ บริษัท ก. เป็นผู้เก็บสินค้าและกระจายสินค้าดังกล่าวไปตามสถานที่ต่าง ๆ ทั้งนี้ บริษัท ก. ไม่ได้มีรายได้จากการให้เช่าโกดังสินค้าดังกล่าว แต่มีรายได้จากการให้บริการรับเก็บสินค้าหรือรับฝากสินค้าและกระจายสินค้าให้แก่ บริษัท ข. ดังนั้น ตามข้อมูลข้อเท็จจริงที่ผู้หารือได้ให้มานี้ การดำเนินงานกิจการของบริษัท ก. จึงเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเภท ๑๓ (๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

การพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายเป็นสำคัญ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้เข้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของการประกอบกิจการ แล้วพบว่า บริษัท ก. ได้มีการดำเนินกิจกรรมหรือดำเนินกิจการอื่นใดที่นอกเหนือจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท ๑๓ (๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้าดังกล่าวข้างต้น หากเป็นการดำเนินกิจการในลักษณะที่เป็นการค้า บริษัท ก. จะต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการประเภทอื่น ๆ ด้วยตามข้อเท็จจริงที่ประกอบกิจการ เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ วรรคสาม กำหนดให้ใบอนุญาตใช้ได้สำหรับกิจการประเภทย่อยและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ทั้งนี้ หากมีการมีการประกอบกิจการหรือการดำเนินกิจการประเภทอื่นใดที่ไม่เข้าข่ายต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในพื้นที่ ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถควบคุมกำกับดูแลโดยแนะนำให้สถานประกอบกิจการนั้นปฏิบัติตามสุขลักษณะและไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยบริเวณใกล้เคียง ซึ่งหากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๘^๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หากผู้ใดฝ่าฝืน

^๒ มาตรา ๒๘ ในกรณีที่เหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้

หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะมีโทษตามมาตรา ๗๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรมอนามัย

กองกฎหมาย

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ
กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์กองกฎหมาย กรมอนามัย
หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

ในกรณีที่ไม่มีกรปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจระงับเหตุ ร้ายความนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุร้ายกาจเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุร้ายกาจเกิดขึ้นจากการกระทำ การละเลย หรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสีย ค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุร้ายกาจที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อ สุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่ง เป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่ พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุร้ายกาจนั้นแล้วก็ได้

^๓ มาตรา ๗๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง โดยไม่มี เหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ วรรคสอง หรือ มาตรา ๒๘ วรรคสองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

